
Jesu Kristi Evangelium

By David Wilkerson

May 10, 2004 Hva er Jesu Kristi sanne evangelium? Selv de fleste ikke-troende vet at Bibelen inneholder fire evangeliefortellinger, Matteus, Markus, Lukas og Johannes. Hva er så kjernen i disse evangeliene, eller de "gode nyhetene"? Når vi kristne snakker om Jesu Kristi evangelium, hva er det da vi taler om?

Skriften gir oss flere definisjoner på hva dette evangeliet er. Og vi skal bruke disse bibelske definisjonene for å bestemme hvorvidt Kristi sanne evangelium er levende i hans egen kirke.

La oss se på disse definisjonene:

1. Jesus sa at hans kirke bærer et kors og lever i selvfornektelse. Herren sa til Peter: "Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge meg." (Matt. 16:24).

Det er klart at å tilhøre Jesu kirke betyr mer enn å bare tro på ham. Mange kristne i dag gir ganske enkelt "Jesus sin stemme." Deres holdning er "Jeg stemte på Jesus. Det gjør meg til et medlem av hans parti." Men med en gang de har avgitt sin stemme, så går de bort og glemmer alt som har å gjøre med hans Herredømme over sitt liv.

Jesus sier at å tilhøre hans kirke betyr mye mer enn det. Det betyr å forplikte seg på å følge ham. Og det innbefatter et liv i selvfornektelse og å ta opp et kors. "Og den som ikke tar sitt kors og følger etter meg, er meg ikke verd." (Matt 10:38).

Vår Herre gjør det klart for oss: "Dersom du er i min kirke, så vær forberedt på å bli forfulgt for din tro på meg. Vær forberedt på å nekte deg selv all berømmelse, anerkjennelse og verdens jag etter fornøyelser. Folk kommer til å nagle deg til et kors av nedlatenhet, et kors av fremmedgjøring. Og det vil de gjør fordi du hungrer og tørster etter meg. Dersom du tilhører min kirke så er det sikkert at et kors vil komme."

Faktum er at Kristi kirke aldri har vært godtatt av verden. Og den vil heller aldri bli det. Dersom du lever for Jesus, så trenger du ikke å trekke deg bort fra andres selskap: de vil trekke seg bort fra deg. Alt du trenger å gjøre er å leve for ham. Plutselig vil du finne at du blir bebreidet, avvist og kalt ond: "... menneskene hater dere, og ... støter dere ut, spotter dere og kaster deres navn fra seg som noe ondt for Menneskesønnens skyld." (Luk 6:22).

Men Jesus legger til at dette er veien som fører til sann oppfyllelse: "For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det." (Matt 16:25). Med andre ord: "Den eneste måten du kan finne mening i livet på, er å gi alt ditt eget for meg. Da vil du finne sann glede, fred og tilfredsstillelse." Kristus forteller oss: "Min menighet er uten flekk og rynke. Så når du kommer til meg må du være villig til å legge bort all synd, Du må overgi alt til meg, dø helt fra deg selv, fra alle ugudelige ambisjoner og fra egoet. I tro vil du bli begravet med meg. Men jeg vil oppreise deg til et nytt liv."

Tenk på hva det betyr å være uten flekk og rynke. Vi vet at en flekk er noe vi har sølt på oss, men hva med rynken? Har du noen sinne hørt uttrykket "en ny rynke"? Det betyr å legge en ny idé til et allerede eksisterende konsept. En rynke, i den sammenhengen, hentyder på dem som prøver å trekke fordeler av evangeliet. Det antyder en lettvinnt måte å vinne himmelen på, uten en full overgivelse til Kristus.

Det er denne slags evangelium som blir forkynt i mange kirker i dag. Forkynnelsen er bare rettet mot å dekke folks behov. Men når jeg leser Jesu ord så ser jeg at denne slags forkynnelse ikke strekker til. Den utfører ikke evangeliets sanne verk.

Misforstå ikke: Jeg er ikke motstander av å forkynne trøst og gi styrke til Guds folk. Som en Herrens hyrde er jeg kalt til å gjøre nettopp det. Men dersom jeg bare forkynner for folks behov, og overser Kristi kall til å legge ned våre liv, så vil de sanne behovene aldri bli dekket. Jesu ord er klare: våre behov blir dekket ved at vi dør for selvet og tar opp hans kors.

2. Jesu kirke er et sted hvor syndere omvender seg fra sine synder med hjertet og munnen. Jesus erklærer: "Min kirke er et sted hvor man omvender seg åpent og uten å skamme seg." Apostelen Paulus stadfester sannelig: "Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Det er troens ord, det som vi forkynner. For dersom du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud oppreiste ham fra de døde, da skal du bli frelst."

"Med hjertet tror en til rettferdighet, og med munnen bekjenner en til frelse. For Skriften sier: Hver den som tror på ham, skal ikke bli til skamme." (Rom 10:8-11).

Sagt ganske enkelt så blir vi ført til frelse gjennom vår åpne bekjennelse om at vi har omvendt oss. Jesus sier: "Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men for å kalle syndere." (Matt 9:13). Og, sier han, omvendelsen er kilden til vår helbredelse og gjenopprettelse: "Men Jesus svarte og sa til dem: Det er ikke de friske som trenger lege, men de som har ondt! Jeg er ikke kommet for å kalle rettferdige, men syndere til omvendelse." (Luk 5:31-32).

Kjære, dette er gode nyheter. Jesus forteller oss at: "I min kirke blir alle helbredet gjennom omvendelsen. Det betyr ingenting hvem du er - de fysisk nedbrutte, de mentalt syke, de åndelig syke. Alle må de komme til meg på samme måte. Og alle vil de finne helbredelse gjennom omvendelsen."

Jeg spør deg: hvor mange kirker har fremdeles sitt alter åpent for mennesker med hjertesorger og som kommer frem for å omvende seg? Hvor mange pastorer har sluttet å gi invitasjoner til dette viktigste av alt åndelig arbeid? Og hvor mange troende har mistet all følelse for sitt behov for å bekjenne synd?

Så hva er det sentrale budskapet i Kristi evangelium? Han gjør det klart gjennom Matteus, Markus, Lukas og Johannes. I disse fire evangeliene forteller han oss: "Dette er det budskap jeg forkynner i min kirke. Dette er mitt budskap til alle syndere."

Først av alt: "kom Jesus til Galilea og forkynte Guds evangelium. Han sa: Tiden er fullkommet, og Guds rike er kommet nær. Omvend dere og tro på evangeliet!" (Mark. 1:14-15). Hva var Jesu første budskap? Han forkynte omvendelse.

Til noen kristne vil dette høres ut som skarp tale. De vil svare: "OK, men hvor sterkt prekte Jesus omvendelse?" Lukas svarer på det i sitt evangelium. Jesus sa til sine tilhørere: "Men hvis dere ikke omvender dere, skal dere alle omkomme på samme vis." (Luk. 13:5).

Velkommen til den kirke der det er sorg over synden. Du kan tro at Kristi evangelium om omvendelse høres ut som en nedtur. Men Paulus sier det motsatte. En omvendt hjerte fører det sanne liv med seg: "For bedrøvelsen etter Guds sinn virker omvendelse til frelse, som ingen angre." (2.Kor. 7:10).

Omvendelse var også kjernen i den aller første preken etter Kristi oppstandelse. Peter fortalte folkemengden som var samlet på pinsedag: "Jesus fra Nasaret ... ble forrådt ... og dere slo ham i hjel idet dere naglet ham til korset ved lovløse menns hender." (Apg 2:22-23).

Da folket hørte dette kom de under en sterk overbevisning om synd. Det forkynte Ord stakk dem i hjertet, fordi den Hellige Ånd hadde kommet i all sin kraft. Og i følge Jesus er dette nettopp den Hellige Ånds verk. Han sa at den Hellige Ånd kom for å "overbevise verden om synd og om rettferdighet og om dom." (Joh 16:8).

Folkemengden ble så berørt at de ikke kunne bevege seg. Plutselig sto selve spørsmålet om liv og død for dem. Så de ropte ut til Peter og spurte hva de skulle gjøre. Han svarte dem: "Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse ... La dere frelse fra denne vrang slekt!" (Apg 2:38, 40).

Dette avsnittet illustrerer omvendelsen som selv kjernen i Jesu budskap. Dersom det ikke er noen overbevisning i budskapet - ingen sannheter om synd og skyld, ingen stikk i hjertet - så er den Hellige Ånd ganske enkelt ikke i det. Han er ganske enkelt ikke tilstede i slik forkynnelse.

Jeg tenker på alle de "overbevisningstomme" forkynnerne som er ansvarlige for sjelene til hundretusener av kristne. Deres forsamlinger er nedlasset med synder, og deres misgjerninger korsfester daglig Kristus på ny. Det er fullstendig tragisk. Det disse menneskene trenger er et budskap fra en forkynner som ikke er redd for å fortelle dem at "dere har syndet mot Kristus." Men det helt motsatte skjer. Folket blir faktisk fastholdt i sine synder av hyrder som går på kompromiss.

Esekiel sier om slike forkynnerne: "Ved løgn gjør dere den rettferdiges hjerte motløst, uten at jeg har bedrøvet ham, og dere styrker den ugudeliges hender, så han ikke vender om fra sin onde vei, så jeg kan la ham leve." (Esek 13:22). Profeten sier: "Dere har gjort den rettferdige sorgfull med sin overfladiske forkynnelse. Og dere har oppmuntret de sensuelle til å synde enda mer, uten skamfølelse. Dere har gitt dem løgner om det evige liv. Nei! Dere frarøver disse menneskene det evige liv. Dere har gjort Guds nåde om til liddelighet."

Paulus sier at en dommens dag kommer snart. Og av den grunn skal vi forkynne evangeliet med enda større overbevisningskraft, etter som dagen nærmer seg. Vi skal irettesette og formane og gjøre det med tålmodighet og kjærlighet. Det kommer virkelig en dag da enhver hyrde skal stå for Herren og gjøre regnskap for alt han har forkynt. Gjorde han de rettferdige sorgfulle? Styrket han de ugudeliges hender? Eller fremla han det overbevisende Ordet uten frykt, under en hellig salvelse?

Faktum er at Peter var ikke interessert i å fornærme folkemengden på pinsedag. Hans eneste hensikt var å vise dem sannheten. Og når den Hellige Ånd åpenbarer sannheten så gir det overbevisning om synd. Den trenger dypt inn og gransker ethvert område av hjertet.

Det er trist men sant at dette ikke skjer i mange kirker i dag. Ikke bare er den Hellige Ånd fraværende i slike kirker, men han er ikke engang velkommen. Vår tjeneste mottar brev etter brev som gjentar det samme refrenget: "Jeg har en nabo som jeg har vitnet for i månedsvis. Han går gjennom en skilsmisse ... hun har et alkoholproblem ... han har en affære på si ..."

"Så jeg tar dem med til kirken og håper at de vil høre et ord om sin tilstand, og sitt behov for Herren. Men min pastor sier aldri et ord om synd. Det er aldri et ord der som gir syndenød, som utmaler behovet for Jesu rensende, frigjørende makt. Så min nabo drar derfra enda mer trygg i sin synd."

"Hvilken tragedie! Hvor sorg det må gjøre Gud at flere mennesker blir trygge i sine synder innefor kirken enn utenfor!

Andre skriver: "Jeg går i en såkalt 'syndervennlig' kirke, men jeg makter det ikke lenger. Hver uke får vi et spørreskjema i hånden som ber oss krysse av for hvordan vi likte gudstjenesten. De ønsker å vite: 'Var musikken for høy? Var dramastykkene for lange? Var prekenen morsom?' Pastor David, jeg går i kirken for å finne håp for mine fortapte slektninger. Men i stedet blir jeg bedt om å bedømme underholdningen."

Ifølge Jesus kan ingen bli befridd fra synd - ingen blir noensinne stilt overfor sannheten - uten den Hellige Ånds overbevisende nærvær og kraft.

3. Jesu kirke er et sted hvor du må regne med å høre et hardt, urovekkende budskap. Se for deg denne scenen da Jesus talte til sine etterfølgere: "Dette er brødet som er kommet ned fra himmelen - ikke slik som fedrene åt, og døde. Den som eter dette brød, skal leve i evighet. Dette sa han mens han lærte i en synagoge i Kapernaum. Mange av hans disipler som hørte dette, sa da: Dette er hårde ord! Hvem kan høre dem? Men da Jesus visste med seg selv at hans disipler knurret over dette, sa han til dem: Tar dere anstøt av dette?" (Joh. 6:58-61).

Legg merke til at Jesus her talte til troende. Hva var de harde ordene de reagerte på? Det var: "Dere må ete mitt kjød og drikke mitt blod ellers kan dere ikke ha liv i dere. Mitt kjød er mat, og mitt blod er drikke. Og evig liv kommer bare gjennom å ete dem."

Det "syndervennlige" evangeliet sier: "Dere kan ikke preke den slags. Syndere vil aldri forstå det. Drikke blod og ete kjøtt? De ville tro vi var barbarer. Vi må forandre på ordene for å gjøre dem mer tiltalende. Ellers vil det støte mennesker, spesielt ikke-troende."

I Kristi sanne kirke vil det komme støtende ord. Ja, i denne kirken vil du få høre et budskap med gode nyheter, et kjærlighetens evangelium, med nåde, barmhjertighet og langmodighet. Men i Kristi kirke er det også et budskap som man ikke bør våge å tukle med. Og det budskapet innbefatter forkynnelse om Kristi blod og hans kors.

Jesus så at mennesker ble sjokkert over hans ord. Så han spurte dem i hovedsak. "Støtet jeg deres følelser? Er dere brydd over at jeg forteller sannheten?" Så uttaler han: "De ord jeg har talt til dere, er ånd og er liv." (Joh 6:63). Han gjorde det krystallklart: "Det dere blir støtt av er selve det budskapet som gir liv." Hvordan reagerte hans etterfølgere? "Etter dette trakk mange av hans disipler seg tilbake og gikk ikke lenger omkring med ham." (Joh 6:66).

Hva sier Jesus om sitt evangelium her? Han stadfester ganske enkelt at budskapet om hans blod og hans kors er støtende. Men allikevel er det det eneste evangelium som fører til evig liv. Selv om det er slik, er det allikevel noen som ikke vil godta det. "Men det er noen av dere som ikke tror." (Joh 6:64).

Disse Jesu ord blir stadfestet i mange kirker i dag. Utrolig nok så er det mange forsamlinger som har fjernet alle henvisninger til Kristi kors i sine møter. Pastorene nevner det ikke i sine prekener. Sanger om blodet har blitt fjernet fra kirken. Alt dette blir sett på som å være for støtende.

Men Jesus advarer: "Det spiller ingen rolle hvor støtende mine ord synes å være for deg. Du kan ikke forandre dem. Mine ord skaper liv. Og du må fordøye dem slik du gjør med mat og drikke, å la dem

strømme ut i hvert fiber i ditt vesen. Derfor skal du ikke pakke inn det jeg sier i bomull. Dersom du fjerner blodet og korset fra din forkynnelse, så avskjærer du de søkende fra det eneste håp om evig liv."

"Budskapet om frelse ved blodet kan bare forståes gjennom den Hellige Ånd. Men det skal forkynnes selv om det blir misforstått. Så stå modig opp og forkynn mitt evangelium uansett hvilken respons du får. Det er det eneste Ord som frelser."

Vi ser en tilsvarende scene hos Matteus: "Han kom til sitt hjemsted og lærte dem i deres synagoge ... Og de tok anstøt av ham." (Matt 13:54, 57). Selv Jesu egne disipler kom til ham og sa at hans budskap var støtende: "Vet du at fariseerne tok anstøt da de hørte dette ord?" (Matt 15:12). I dette avsnittet var det ikke folket som ble støtt, men de religiøse lederne. Folkemengden mottok øyensynlig det Jesus sa. Men hyrdene ble rasende.

Dersom vi tilhører Kristi kirke kommer vi til å høre sterke, overbevisende budskap som støter vårt kjød. Dersom du er i Kristi kirke så vil det komme harde budskap fra den Hellige Ånd. Hvorfor? Fordi Ånden roper i oss ut mot alt vi tenker, sier eller gjør som er av kjødet. Jesus sier: "For fra hjertet kommer onde tanker, mord, hor, utukt, tyveri, falskt vitnesbyrd, spott." (Matt. 15:19).

Men tegnet på enhver sann etterfølger av Jesus er at han underkaster seg ethvert ord av Kristus. Denne tjeneren elsker irettesettelse på grunn av det resultat det frembringer i hans hjerte. Han ser den forandring det fører med seg, og han vet at det er liv for ham.

Dypt der inne så er dette også grunnen til at syndere kommer til Guds hus. Det er ikke bare for å bli regnet med som et nytt nummer i en stor forsamling. Men det er å bli funnet av Gud, fordi i sitt hjerte vet han at han er forlatt. Hans sjel er ikke i hvile, og han har hatt for mange søvnløse netter. Han ønsker svar, sannhet, virkelig forvandling, fordi han aner at han er på en reise mot helvetes avgrunn. Og han trenger ikke en troende eller en pastor som forteller ham at alt er bare i orden med ham.

Denne synderen kan selvfølgelig ta anstøt dersom han hører Kristi evangelium. Han kan bli sint og trampe ut. Men han vil ikke glemme det han hørte. Og den Hellige Ånd vil bruke det til å åpenbare sannheten for ham.

Vi har alle lært at Kristus er sin egen kirkes hjørnestein. Paulus sier at denne hjørnesteinen også er en snublestein: "Som det står skrevet: Se, jeg legger i Sion en snublestein og en anstøtsklippe. Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme." (Rom 9:33). Peter kaller også Jesus en anstøtsklippe: "Men for de vantro er den stein som bygningsmennene forkastet, blitt til hjørnestein og snublestein og anstøtsklippe. Det er disse som snubler ved sin vantro mot Ordet - til det er de også satt." (1.Pet. 2:7-8).

Peter kunne fortelle deg direkte hva som skjer dersom du prøver å kvitte deg med korsets budskap. Han tok anstøt da Jesus forutsa sin død for disiplene. "Da tok Peter ham til side og gav seg til å irettesette ham og sa: Gud fri deg, Herre! Dette må aldri skje deg!" (Matt 16:22).

Men Jesus svarte ham med disse gjennomtrengende ordene: "Men han snudde seg og sa til Peter: Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg, for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til." (Matt 16:23).

Her er et eksempel på hvordan Satan kan plante en forførelse til og med i en gudfryktig hyrde som

elsker Kristus. Og du kan vedde på at Peter aldri glemte sin Mesters ord. På samme måte i dag skal enhver tjener og troende gi akt på Kristi advarsel: "Mitt kors og mitt blod kan støte deg. Men dersom du skammer deg over mitt budskap, eller prøver å dempe dets innhold, da er du til anstøt for meg. Da representerer du ikke mitt Ord eller min kirke."

4. På hvilken måte tror du Jesus ville starte en kirke i din by eller på ditt sted? Det første Kristus ville gjøre var å gå på en gråteturné gjennom ditt hjemsted. Skriften forteller oss: "Da han kom nær og så byen (Jerusalem), gråt han over den, og sa: Visste også du, om enn først på denne din dag, hva som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne." (Luk 19:41-42).

Hva var det som fikk Jesus til å gråte? Det begynte med en hjerteskjærende vandring han gjorde rundt omkring i byen. Han ble overveldet av sorg over synet av såkalte religiøse mennesker som ikke hadde noen fred. Disse menneskene hadde avvist sannheten til fordel for eventyr. Og nå fulgte de en død form for religion. De var sauer uten sanne hyrder.

Nå er jeg ikke ute etter å dømme noen pastorer eller forkynnere. Men jeg ønsker å spørre alle som leser dette budskapet: Kan du forestille deg din pastor kjøre gjennom stedet der du bor og gråte over det? Hvilket annerledes bilde Jesus gir oss i forhold til så mange av de som tegner og planlegger å bygge menigheter i dag. Disse mennene går fra dør til dør og spør folk om hva de ønsker i en kirke: "Hvor lenge skulle du ønske at talen varte? Femten minutter? Ti?"

Jesus var vitne til noe av det samme på sin tid. Da han gikk gjennom tempelet så han bordene til pengevekslerne, tjenere som forhandlet med ting til gudstjenesten. Det fantes ingen sann bønn, ingen frykt for Herren. Og Kristus gråt over alt dette og ropte ut: "Det står skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus. Men dere har gjort det til en røverhule." (Luk 19:46).

Jeg spør deg: ville Jesus gråte over det han ser i din kirke i dag? Ville han finne din pastor i nød over fortapte sjeler? Eller ville du finne at han gjorde profitt på ting som er hellige i Guds øyne? Ville Kristus finne sitt folk i bønn? Eller ville han finne dem opptatt i travelhet og programmer med fokus på sine egne interesser?

Med en gang Jesus var ferdig med sin gråtetur rundt i din by ville han da rose sitt folk? Eller ville han komme med denne advarselen: "Dere er blinde for den tiden dere lever i. Dommen står for døren, men dere er mer lik verden enn noen gang før. Hvorfor ber dere ikke og søker meg om styrke og visdom til å forstå tidene?"

Gud hjelpe oss til aldri å tynne ut hans evangelium. Dersom du har en pastor som forkynner Kristi sanne evangelium så nøder jeg deg: oppmuntre ham! Og be for ham. Takk Herren for at deres utnevnte hyrder ikke støtter seg til kjendispredikanter for å trekke mennesker.

Og vær takknemlig for at den Hellige Ånds nærvær får lov til å gjøre sitt verk i deres midte. Når Jesu Kristi evangelium blir forkynt med overbevisning så vil himmelen åpne seg og djevlene flykte.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2004 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771